

29.07.2013 г. / 00:54:02

Родолубие

На 29 юли 1917 г. умира Райна Княгиня

ПРОЧЕТЕТЕ И ЗА СЪДБАТА НА СИНОВЕТЕ Й - ПОКАЗАТЕЛНА ЗА ТОВА КАКВО ПРАВЯТ КОМУНИСТИТЕ С ИСТИНСКИТЕ БЪЛГАРИ.

Райна Футекова е родена на 18 януари 1856 г. в Панагюрище.

След Априлското въстание е заловена от турците и подложена на тежки страдания: бита, малтретирана многократно и оставена на хляб и вода повече от месец в Пловдивския затвор.

След намесата на европейските дипломати Райна е освободена и изпратена да учи в Москва. Там учи три години медицина и става акушерка - първата дипломирана акушерка в България. В Москва Райна успява да уреди чрез жените от Дамския благотворителен комитет възпитанието на 32

панагюрски сирачета, сред които е и по-малкият ѝ брат. Райна Футекова е поканена да бъде учителка в Търново. Три години по-късно тя се връща в Панагюрище, омъжва се за Васил Дипчев, който е кмет на града. Преместват се в Пловдив, но по времето на Стефан Стамболов Дипчев (като русофил) не може да си намери работа.

През 1898 Васил Дипчев е избран за народен представител и семейството се премества в София. Умира скоро вследствие на политическо преследване и побой в Черната джамия и Райна остава с шест деца, най-голямото от които е на 13 години.

Райна и Васил Дипчеви имат петима синове - всички офицери от Българската армия - генерал Иван Дипчев, Георги Дипчев, Владимир Дипчев, Петър Дипчев и полковник Асен Дипчев.

Най-големият ѝ син, Иван Дипчев, е роден през 1885 г. Завършва Военното училище с 25-ти випуск, а след това и Генералщабната академия, с отличен успех. **Участва в трите войни за национално обединение. Проявява се в боевете срещу турците край Чаталджа през Първата балканска война. За доказан героизъм има 5 ордена за храброст и медали за военни заслуги. Стига до чин генерал.**

Комунистическата власт го репресира. За известно време е по лагерите. През 1954 г. в Троян е съден заради участие в преследването на разбойническата чета на анархиста Васил Героя и Дочо Узунов, обявени от комунистите за „герои“.

Осъден е на смърт. По-късно присъдата е заменена с доживотен затвор. Умира в лагера край Ловеч.

Вторият ѝ син, Георги Дипчев, е роден през 1889 г. Завършва морското училище във Варна. През Балканската война служи като машинист на торпедоносца „Дръзки“ и се проявява в торпилирането

на турския крайцер „Хамидие“.

Третият син, Владимир, е роден през 1891 г. И той става военен. Завършва с 31-ви випуск Военното училище. Участва във войните. Проявява се в атаката на Одринската крепост на 13 март 1913 г. Участва в Междусъюзническата и Първата световна война. Завръща се като герой с 3 ордена за храброст. След 9.09.1944 г. комунистите го ликвидират. Изчезва безследно на път за работа на 10 октомври 1944 г. Счита се, че е разстрелян и то без съд и присъда.

Четвъртият син, Петър, умира много малък. През 1907 г., едва 14-годишен, той неволно се прострелва, играейки си с пистолета на един от своите братя.

Петият син, Асен, е роден през 1894 г. По време на Първата световна война е ученик в гимназията, но я напуска и отива доброволец на фронта. Проявява героизъм в атаката на крепостта Тутракан през септември 1916 г. Редник Асен Дипчев е един от първите българи, които влизат в тази тогава румънска крепост, пеейки химна на Добруджа „О, Добруджански край“. Награден е с орден за храброст. След войната довършва гимназия. Става юнкер във Военното училище. Завършва го с ускорен курс. Пак е на фронта. Участва в боевете на Дойран и на Добро поле през септември 1918 г. След войната влиза във Военния съюз. Участва в преврата на 9 юни 1923 г. Аджутант е на кап. Харлаков, обвиняван за убийството на Ал. Стамболийски. След 9.09.1944 г. дълги години лежи по лагерите. Умира в Бургас през 1964 г.

Райна Княгиня умира 61-годишна на 29 юли 1917 г.